

Patnica i radnica

vineri, 19 august 2011

{xtypo_quote}Prije 2.000 godina Bog šalje svoga glasnika Djevici u Nazaret s rije ima:
{/xtypo_quote}

Raduj se, milosti puna, Bog te zavolio i zove te da ispunš Njegov plan. Otac nebeski želi da se Njegov jedinoro eni Sin u ovje i. I želi upravo iz tebe uzeti tijelo. Tu sam da te pitam za pristanak.

- Kako e to biti kad ja muža ne poznam?

- Budi ti bez brige s obzirom na to pitanje. Nije se nikada do sada u jednoj osobi angažirao Otac, Sin i Duh Sveti kao ovdje i sada. Bog ima plan s tobom, s tvojim Sinom.

Od tebe Bog ništa drugo u ovom trenutku ne traži osim pristanka, slobodne volje.

- Savršeno pristajem, veli Marija. Neka Bog izvede svoj naum i djelo. Meni je najve a radost biti službenica Gospodnja.

- U redu, re e joj glasnik. Sada je uloga Duha da izvede svoje djelo u suradnji s tobom: "A ro enje Isusa Krista bило se ovako. Njegova majka Marija, zaru ena s Josipom, prije nego se sastaloše, na e se trudna po Duhu Svetom“ (Mt 1,18), rije je Gospodnja.

Nakon Navještenja an eo joj se Gospodnji nije više nikada ukazao. Prepuštena je svojoj pameti i srcu. Božjim zapovijedima. Ima Zakon i Proroke - njih neka sluša! Ima glavu ku e Josipa, koji je imao više puta Božje poruke u snu - njega neka sluša! "To e joj se an eo više i ukazivati kad je u ku i Druga Božanska Osoba, Sin Božji u ljudskoj naravi i tijelu, koje je uzeo od te iste Djevice. Povjeravala se Sinu Isusu. A Isus se prilagodio zakonu radnje i patnje. I Marija se može definirati upravo tako: patnica i radnica.

Patnica

U Jeruzalemu ima jedna ulica, zvana Via dolorosa, Put boli. Taj se Put i naziva tako što je njime prošao najprije ovjek boli, Gospodin Isus, a za njim njegova Majka Marija. Iako Blažena Gospa nije ništa ni oduze-la ni dodala Isusovu Otkupljenju, ipak je bila najbliža Isusu u Njegovu spasiteljskom djelu, i stoga se Bog ni s kim tako ne služi da podari

svoju milost ljudima kao srcem i rukama Bogomajke Marije.

U Hercegovini, otkopana je svršetkom 19. stoljeća i kršćanska crkvica. Među ruševinama je otkriven ulomak nedovršenog reljefa Bogorodice s Djetetom u naružu. glava Majke i Djeteta, koje su gotovo u istoj visini i priljubljene jedna uz drugu, Mali Isus kao da je prekrižio ruke na grudima. Reljef je moguće povezati samo za građevinu crkve, za koju se pretpostavlja da seže u 11. stoljeće, a neki je smješten tamo ak u 9. stoljeće. Prema tome je ovaj reljef najstariji Gospin lik na području Hercegovine. Niz Gospine obrazne vide se dvije suze. Gospa plače dok drži Maloga na prsima. Majka je obišla radosna kad drži dijete u naružu. Ovdje plače.

Je li to uobičajeni snimak svake majke, pa i Božje Majke s Djetetom Isusom, kojim se naznačuje da smo svi mi "prognani sinovi Evrope" u ovoj suznoj dolini?

Je li neki kamenoklesar stola koga kraja po narudžbi tadašnjih crkvenih osoba drevnoga Sarsenteruma možda za Gospinu crkvu klesao prizor bijega Gospina iz Herodova Betlehema u Faraonov Egipat? Je li ovdje u plju urezana Gospa u plju, zajedno s tisućama majki koje su, tada kao i vazda sa svojom nevjom i morale u progonstvo pred Herodium ovoga svijeta?

U svakom slučaju, ovaj je lik drag našemu vjerniku, jer odražava njegovo povijesno i trajno stanje na tlu stalnih sukoba i ratova, tutskih osvajanja blaga i djece. I uloga majke kao da je bila rađena, i, ne toliko odgajanje i školovanje, koliko puko spašavanje djece od klanja i ropstva.

"Uzmi Dijete i Majku njegovu i bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne reknem, jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi"; (Mt 2,13), riječ je Gospodnja!

Nastavak u sljedećem broju.

Dr. theol. Davor Lucacela